

Universitätsbibliothek Paderborn

**Cornelii Jansenii Ipreensis Episcopi Augustinus Europaeus
Perperam Dictus**

Wavre, Philippus van

Antverpiae, 1709

§. 7. Conveniens fuit damnatæ Pentados Authorem Jansenium nominatim
exprimi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39351

44 DISSERTATIO.

postolica merita, Jura, Privilegia, firmamenta, Cornelii Jansenij merita congregent, & nisi pertinacia oculos menti excusserit, videant quales errores ab inferis revocent, ut quinque Jansenianas vivere faciant, sed vitâ lethali.

§. 7.

*Conveniens fuisse ostenditur damnatae
Pentadis Authorem Cornelium Jan-
senium, licet in pace defunctum,
nominatim exprimi.*

Filiij iniquitatis damnatae Pentadis Defensores, obtentu reverentiae erga Personam Cornelii Jansenii Ippensis Epilcopi in pace defuncti, sed intentione damnatam ejus doctrinam, non sine injuria Sedis Apostolicæ, ab omni errore vindicandi; non patiuntur Jansenianum nomen exprimi, ut ita ad aliorum Hæreticorum sensa famosas propositiones, puta Calvini, Lutheri, intacto Jansenio, valeant detorquere, ac Apostolicas sanctiones eludere, & elidere fulmina. Eò collineant toties repetita Jansenii præconia & concelebrata, cum in vivis ageret, præclara merita, quibus derogatum iri autumant, si Nomen ejus Hæresiani dogmatis labore lutularetur. Ita miseri plus pensi habent Ippensis Præfulis merita, quam Apostolicæ Sedis jura, & promanantia de Petri Cathedra judicia, oracula. Paulum Aurelium audiamus:

Prol. Galeat.
§. 26.

Quid Ecclesiæ Catholice, cuius se excellentissimum defensorem præstítit, quid summi Pontificis, cuius partes ubique strenue suscepit, quid Doctorum Theologicorum, quorum insignia gestivit:

Quid

*Quid totius orbis Christiani interest, ut sub tam
atroci infamia magnum illud Ecclesia, Reipublicæ,
Episcopalis Ordinis, & Academæ Lovaniensis or-
namentum sepultum ranceat? & rursum: Quid §. 18.*

*ad Doctrinam Ecclesiæ, quid ad Reipublicæ pacem,
quid ad utilitatem fidelium; an quinque proposicio-
nes insint, nec ne, libro insignis Episcopi, Doctoris
egregii, & fidei defensoris magni, in ulnis Eccle-
siæ cum summa erga Sedem Apostolicam ad melio-
rem vitam profecti?*

Interest utique Ecclesiæ Catholicæ, interest
fidelium non modò Aconita dogmatum nosse,
sed & venenata pascua, fontesque corruptos,
unde bibuntur pestifera dogmata, vitare posse:
Interest Romanorum Pontificum lucem novi-
tiam à veteri discriminare, Hæresim Jansenia-
nam à Calvinianâ, & Lutheranâ sejunctam ad
suam Classem reducere.

Interest Apostolicæ Sedis, Augustinum ipsum
tam venerabiliter à se suscepsum, cuius titulo
Phaleratus incedit damnatarum Auctor, & cu-
jus obtentu Defensores Jansenii indemnatum,
imò indemnabilem librum illius clamitant, à
damnato Augustini Æuropei, ut vocant, sensu
segregare, atque dispescere. Ideòque oportuit
sensem exprimere nativum seu obvium Cornelii
Jansenii, ne per ejus latus Augustinus ipse, cu-
jus verbis exuberat, feriri videretur.

Si non intersit Ecclesiæ, ut Doctorum Eccle-
siæ in pace defunctorum nomina deviis eorum
dogmatibus adfigantur, quomodo V. Synodus
impiis Theodori Conscriptis Anathema dixit,
& defensoribus ejus?

Quomodò S. Gregorius eam Synodum, quâ
tanti Doctoris nomen, tam atroci infamia no-
tavit, per omnia veneratus est? Quomodò ejus
Personam, eius scripta evidenter à rectitudine
Catho-

Catholicæ fidei deviabant non injustè damnatam afferuit. Quomodo eadem Synodus Theodoreti scripta Anathemate icit, cuius Personam suscepit? Quomodo Pelag. II. scripsit: *Quis non videat, quanta temeritate plenum sit Theodereti scripta superbiendo defendere, quæ eumdem ipsum Episc. Aquil. c. 20.* constat recta post profitendo damnasse? Item: Personam recipimus, & ea, quæ dudum latuerunt, prava scripta reprobamus, in nullo à Chalcedonensis Synodi actione deviamus? Quia sola ejus hæretica scripta respuentes, & cum Synodo adhuc Nestorium insequimur, & cum Synodo THEODORETUM recta profitentem VENERAMUR? Qualiter Gregorius Magnus tanti viri in pace defuncti Personam non occuluit, dum quatuor Patriarchis in hunc modum scripsit: *Scripta quoque THEODORETI, per quæ beati Cyrilli fides reprehenditur, ausu dementiae prolata refutantur.* Et de Epistola Ibæ quid differam? Quinta Synodus sub Anathemate damnat eam & defensores ejus: & hoc Magnus Gregorius pariter approbat.

At remugientes audio: Theodori Mopsuentiensis Episcopi Nestorianæ Parentis hæresis, ut-pote Nestorii Magistri in Ephesino Concilio nulla ratio nominis habita fuit, proculdubio, quia fuerat totius Ecclesiæ Orientalis Magister & Hæreticarum omnium Cohortium debellator.

Responsum illi opperiantur à S. Cyrillo, dispensativè id factum, cum in frutice seu Nestorio radix mala succisa videbatur, ac sic ex parte Theodorianorum scriptorum discrimen nondim metueretur. *Dispensatim fecit,* ait, Vigilius Papa in suo Constituto.

Si regerentem audiam: S. Proclus ad Joannem Antiochenum, & ad Maximum Archimandritam scribit, se mirari, quod Nomina eorum Anathematizatis Capitulis præponerentur, cum Auctores jam ad Deum migraverint. Re-

Respondentem accipiat causam istam nondum sufficienter fuisse discussam, & utrumque discep-tatam fuisse , præsertim cum majora dissidia & scandala ex nominatione Auctorum , quam ex dispensativa dissimulatione securtura perti-mescebant , præsertim ob Authoritatem Theo-dori , cui populus acclamare postea auditus est: Crescat fides Theodori. Sed his omnibus jam des-identibus , cum fidei periculum crearetur , nisi errorum conditores agnoscerentur ; suprema Se-des securiore cautione his malis obviam venit , ut ex trium Capitulorum condemnatione totius orbis Christiani reverentiâ suscepitâ enitescit Vi-ris Eruditis. Tandem enim in Concilio V. dis-cussus est ex suis scriptis Theodorus , & non tan-tum verba , sed & sensa Nestoriana habuisse judi-catus. Istud nostræ (V.) Synodi judicium confirma-vit omnis sub Cœlo Ecclesia , à quâ quisquis discor-darit , manifestus est temerator ac rebellis , inquit Magnum Athenarum Theologicarum Grudia-rum Decus, & Antiquitatis Scriniarium Ex.P.M. Christianus Lupus.

At inquies cum Facundo Hermianensi , (sed ante hæc tempora) Si tam certus error est aliquo-rum in pace defunctorum , ut nequeat excusari , sine illorum infamia , sine offensione & perturba-tione Ecclesiæ ; tacitis eorum Nominibus , ipsis er-oribus occuratur , ut ex debita reverentia exhibea-tur Præparatoribus in Ecclesiæ pace defunctis , & nulli Catholico sit offensa defensio veritatis.

Respondeo id fuisse Facundi præjudicium , quod non præjudicat Veritati. Nam clarum est novarum , præsertim hæresum Auctores , eo-rumque conscripta latèrē non posse sine peri-culo fidei & legentium discrimine. Theodori hæresis nova non erat & ignota , utpote in Ne-storio damnata. Atque ita saltem dispensative

no-

48 D I S S E R T A T I O

nomen Theodori apud tempus suppressum non præsagiebatur nocitum. Et hinc claret Dissipatio alterius nebulæ conflatæ ex facto S. Cyrilli, Joannis Antiocheni & S. Procli, qui Theodori Personæ ac nomini parcitum voluerunt, & ab Imperatore Theodosio edictum promeruere: *Ne quis adversus eos, qui in Ecclesiæ pace defuncti sunt, quidquam de cetero tale præsumat.* Nam & hoc præsertim S. Cyrillo dispensativè, melioris boni intentione, atque periculo gliscētis erroris per Auctoritatem Theodori cessante, gestum legimus.

Enimverò cum idem S. Cyrillus rapi eò cerneret Theodori Defensores discipulosque, ut non modò Magistri Personam tegerent, sed & Doctrinam, ut Catholicam in Theodori sui sensu defensarent, eamque, nisi aliorum Patrum in damnationem doctrina vocaretur, damnari haud quaquam posse clamitarent; usque adeò, ut hæc esis ipsa, quam in Nestorium olim traduxerat, pro fide censeretur, & diceret populus: *Crescat fides Theodori. Credimus sicut Theodorus:* Tempus jam erat non dispensandi in Personæ nomine non evulgando, sed altè clamandi, & Auctoramentum erroribus submovendi, declarandique, tanti licet meriti virum, à rectitudine Catholicæ fidei deviasse, atque ita à per voluntandis scriptis ejus supersedendum. Præstitit id S. Cyrilli prudentia, qui indignissimè ferens sic adamatam Theodori doctrinam erroneam propter Personam, ut & Sanctorum Athanasii ac Gregorii &c. adēquarent, veritatis zelo accensus, *Mentiri eos dixit*, qui doctrinam impiam ita exaltarent, ut Sanctorum illorum doctrinæ sinceritat pariarent; alterumque à Cæsare Edictum obtinuit, quo etiam Persona Theodori feriretur, ac memoria aboleretur.

§. 8. An